แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองทอง

โดย

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองทอง อำเภอไทรงาม

จังหวัดกำแพงเพชร ๖๒๑๕๐

หลักการและเหตุผล

เนื่องด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองทองได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) และมีการแก้ไขแผนฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ ไปแล้วนั้น แต่ทั้งนี้เนื่องจากว่าองค์การบริหารส่วนตำบลหนองทอง มีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ให้ถูกต้องตามที่กระทรวงมหาดไทย ได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองสวนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ และองค์การบริหารส่วนตำบลหนองทอง โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔ และ ข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลมและให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจนุเบกษา กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นดำเนินการตามที่เห็นสมควรและให้นำแนวทางการดำเนินงานตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๑๒๓๙ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติด้วย รายละเอียดตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ซักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ ปัจจุบันได้มีประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสงคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๕

ดังนั้น เพื่อให้การแก้ไขโครงการพัฒนาในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป็นไปด้วยความถูกต้อง ตามระเบียบและหนังสือกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองทอง จึงอนุมัติแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ และดำเนินการประกาศใช้ต่อไป

(ลงชื่อ) .....ผู้อนุมัติ

(นายบุญรอด ช่อชั้น)

ตำแหน่ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองทอง

วันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ส่วนที่ ๒
ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค
(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
(๓)การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปีของอบต.มีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมกรรจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมิติที่ประชุมคณะกรรมกรรจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ –๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

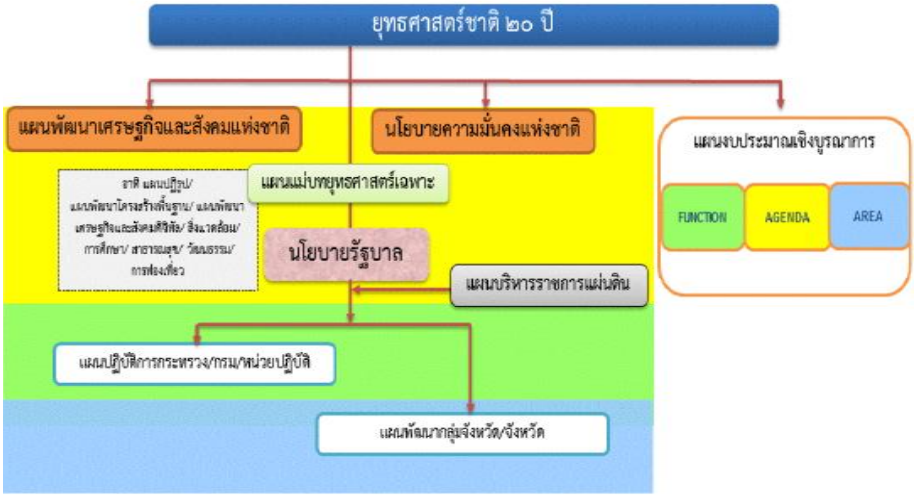

๑.๑.๑ ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทายุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทาร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทาร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทายุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดาเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทายุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๑.๑.๒ สาระสำคัญ

สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลาบากมากขึ้นกระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัฒน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสาหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนาเข้ามาจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทาให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้นอาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ

และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดารงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทาให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ – ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทาให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเป็นโอกาสสาหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ – ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกาลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้านี้จะทาให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสาหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กาลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นาโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ – ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สาหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและ

สาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการ คลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดาเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวเนื่องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙๒ ดอลลาร์ สรอ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ – ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดรับชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกากับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสารองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีสัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนายังไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดาเนินการไปแล้วไม่ถูกนามาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อการพัฒนามักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชั่นมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ายังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล

และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจากัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทาให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจาเป็นที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยิ่งต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจากัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดาเนินธุรกิจและการดาเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดารงชีวิตการทางาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดาเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศใน

ระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทางานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจากัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกาลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทาให้การดาเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจาเป็นจะต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนาไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชั่น และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกาลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้นั้นจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้องเพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอานาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๑.๑.๓ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ **“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”**หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชั่น โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวใหญ่ขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๑.๑.๔ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทาให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นจะต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจาชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญ
ของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๑)ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชั่น สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกาลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทางานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒)ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจาเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำการเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจหมู่บ้าน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจหมู่บ้านและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๓)ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔)ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของหมู่บ้าน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕)ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖)ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๑.๕ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทาแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชารัฐ คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนายุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๑.๑.๖ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๑) สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่เข้าใจ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒)ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนายุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดาเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดาเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๓)กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทายุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

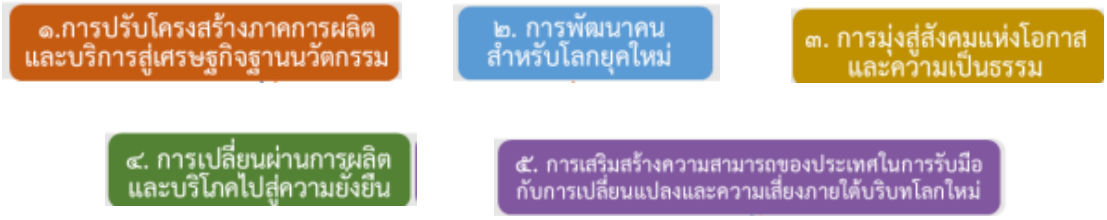

วิสัยทัศน์

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สอง ของยุทธศาสตร์ชาติ ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ **“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง”** ซึ่งหมายถึง การสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่ง เสริมสร้างสังคมที่ก้าวทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่ มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับ โลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้ง ให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง และผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน ของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับ การผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถ ในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจน

ลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุ เป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ เป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ กลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของ ภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

<u>เป้าหมายแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓</u> ประกอบด้วย ๕ เป้าหมายหลัก ๑๓ หมุดหมาย โดยมีความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ดังนี้

เป้าหมายหลัก

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน
๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

เป้าหมายระดับหมุดหมาย

๑. ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
๒. ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
๓. ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
๔. ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
๕. ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
๖. ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน
๗. ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้
๘. ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
๙. ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
๑๐. ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
๑๑. ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๑๒. ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
๑๓. ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ และยุทธศาสตร์ชาติ มีดังนี้

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

๑) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมาย

(๑) ประเทศไทย เป็นประเทศพัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และ

(๒) ประเทศไทยมีขีดความสามารถ ๒๘ ในการแข่งขันสูงขึ้นโดยมีแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นเกษตร ที่ให้ความสำคัญกับการยกระดับ การผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความ

โดดเด่นและเอกลักษณ์ ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่เพื่อสร้างมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดการฟาร์ม

๒) ด้านการสร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทางสังคม ในเป้าหมายการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ โดยมีแผนแม่บท ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นเศรษฐกิจฐานราก ที่ให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่มในรูปแบบที่มีโครงสร้างกระจาย รายได้ให้กับเศรษฐกิจและชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากด้วยการดึงเอาพลัง ของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม และชุมชนท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อน พร้อมทั้งสร้างความเข้มแข็ง ให้กับชุมชน และ

๓) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมายการใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ โดยมีแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน ที่ให้ความสำคัญกับการเติบโตที่เน้นหลักการใช้ประโยชน์ การอนุรักษ์การรักษา ฟื้นฟูและสร้างใหม่ เพื่อให้มีฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินความพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและ เยียวยาของระบบนิเวศ รวมถึงการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

๑) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ที่มุ่งเน้นการสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว รักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

๑) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่มุ่งเน้นผลักดัน การเปลี่ยนผ่านของอุตสาหกรรมยานยนต์ทั้งระบบไปสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าอัจฉริยะ ส่งเสริมเทคโนโลยีและพัฒนาอุตสาหกรรมระบบกักเก็บพลังงาน ส่งเสริมการลงทุนที่เน้นการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอด เทคโนโลยี รวมทั้งสนับสนุนให้อุตสาหกรรมยานยนต์ได้รับมาตรฐานสากล

๒) ด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากร มนุษย์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตโดยในช่วงวัยแรงงาน มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพ ทักษะ และ สมรรถนะแรงงานอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

๓) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการบริโภค และการผลิตที่ยั่งยืน และการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้น การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

๑) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นเป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ที่กำหนดอุตสาหกรรมการแพทย์แบบครบวงจรเป็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่อาศัยความเชี่ยวชาญด้านการแพทย์ของไทย สร้างอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ การใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ใหม่ๆ ยกระดับการให้บริการทางการแพทย์อย่างมีคุณภาพในระดับสากล รวมทั้ง เชื่อมโยงอุตสาหกรรมทางการแพทย์และบริการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ

๒) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมาย สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ ที่มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

๑) การต่างประเทศ ในการขยายความร่วมมือในด้านเศรษฐกิจ การค้า การคมนาคม และทรัพยากรมนุษย์ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีกับนานาชาติโดยเฉพาะในกลุ่มอนุภูมิภาคและภูมิภาคเอเชีย

๒) อุตสาหกรรมและ บริการแห่งอนาคต ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไปสู่อุตสาหกรรม อนาคตที่เติบโตเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทยและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาของ อุตสาหกรรมและบริการ

๓) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถ พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ เพื่อยกระดับผลิตภาพ ของภาคการผลิตและบริการ ลดต้นทุนการผลิตและบริการที่แข่งขันได้ในระดับสากล สนับสนุนให้เกิด ความเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาคและภูมิภาคอย่างเป็นระบบ

๔) การเติบโตอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้น ๖๗ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๑) ด้านความมั่นคง ในมิติการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือภัยคุกคาม ควบคู่กับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ความมั่นคงและความปลอดภัยทางไซเบอร์

๒) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในมิติ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ให้ความสำคัญพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ไปสู่อุตสาหกรรมอนาคตที่เติบโตเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทยและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ต่อการพัฒนาของอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ ครอบคลุม เพียงพอและเข้าถึงได้ทั้งในด้านพื้นที่และราคา

๓) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในมิติการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดยเป็นการใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการประกอบธุรกิจและดำเนินชีวิต เพื่อลดการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

๑) ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขันใน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่าง มีเสถียรภาพและยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ในประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจ บนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ผ่านการสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน สามารถปรับตัวและประยุกต์ใช้ เครื่องมือและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการประกอบธุรกิจ และได้รับการส่งเสริมให้เข้าถึง แหล่งเงินทุนและแหล่งเงินทุนทางเลือกด้วยการใช้ประโยชน์จากข้อมูลทั้งด้านการเงินและที่มิใช่การเงิน รวมทั้งสามารถเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์ ที่เหมาะสมตามศักยภาพของ ผู้ประกอบการ โดยมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลและได้รับการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนให้สามารถเข้าถึงข้อมูล ระบบคลังข้อมูลและความรู้กลางของภาครัฐอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

๒) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในเป้าหมายสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุน ต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ในประเด็นการกระตุ้นให้ภาคธุรกิจมีการบริหารจัดการอย่างมี ธรรมาภิบาลโดยคำนึงถึงต้นทุนทางสังคมและกระตุ้นให้เกิดการประกอบธุรกิจเพื่อสังคม

๓) ด้านการสร้าง โอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ใน ๒ เป้าหมาย ได้แก่ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ และสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ และการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ ในประเด็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานรากเพื่อยกระดับเกษตรกรสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในภาคการเกษตรอีกด้วย

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

๑) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมาย ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโต อย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

๒) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในเป้าหมาย การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนา ประเทศในทุกระดับ และการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการ ตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๓) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม ในเป้าหมาย การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล ภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๑) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมาย สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่ เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

๒) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาค ทางสังคมใน ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และกระจายศูนย์กลาง ความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๑) ด้านความมั่นคง ในด้านการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล เพื่อให้มีความอุดมสมบูรณ์ และให้ผลประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน

๒) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในการอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ขับเคลื่อนประเทศไทย ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน

๓) ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ สนับสนุนการลงทุนในโครงสร้าง พื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนา และใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อลดมลพิษและผลกระทบสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๑) ด้านความมั่นคง ในเป้าหมายที่ ๒ บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ เพื่อบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้ มีความมั่นคง ปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ และเป้าหมายที่ ๓ กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง เพื่อให้มีความพร้อม สามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง

๒) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจ เติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ในประเด็นอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ มีเนื้อหาด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงระบบการเตือนภัย การเตรียมตัวรับมือภัยพิบัติ และการให้ความช่วยเหลือทั้งในระหว่างและหลังเกิดภัยพิบัติ

๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

๑) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นเป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๒) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมาย คนไทยเป็นคนดี คนเก่งมีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ และสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

๓) ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมาย การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และการกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ และสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

หมุดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๑) ด้านความมั่นคง ในประเด็นเป้าหมาย ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ใน ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมใน ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ ๒ ประเด็นเป้าหมาย คือ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัว ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑) แผนพัฒนาภาคเหนือ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

ภาคเหนือมีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมประเพณีที่มีอัตลักษณ์โดดเด่น ที่มีการฟื้นฟู สืบสานและสร้างสรรค์พัฒนาสู่การผลิตสินค้าและบริการโดยเฉพาะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีบริการสุขภาพและผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่มีชื่อเสียงระดับสากลพื้นที่เกษตรของภาคเหนือมีขนาดเล็กเหมาะสมต่อการปรับระบบการผลิตเพื่อสร้างคุณค่าตามแนวทางเกษตรอินทรีย์ นอกจากนี้ทำเลที่ตั้งของภาคเหนือมีศักยภาพในการขยายการค้าการลงทุนและบริการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง และสามารถขยายไปสู่จีนตอนใต้และกลุ่มประเทศเอเชียใต้ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก รวมถึงเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำที่สำคัญของประเทศ ดังนั้น การพัฒนาภาคเหนือสู่ความ **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** จำเป็นจะต้องนำศักยภาพทางภูมิสังคมประกอบกับปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้ของสถาบันการศึกษาและองค์กร ในพื้นที่มาใช้ในการต่อยอดการผลิตและบริการที่มีศักยภาพและโอกาสเพื่อสร้างมูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในการเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจท้องถิ่นเพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค ภาคเหนือจึงมีเป้าหมายที่จะ “พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูงเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” (คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.), ๒๕๖๓)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่

- กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาและกลุ่มชาติพันธุ์
- กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลก (ทางประวัติศาสตร์)

- กลุ่มท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

- กลุ่มท่องเที่ยวที่มีเป้าหมายเฉพาะ ได้แก่ MICE ในจังหวัดเชียงใหม่ ท่องเที่ยวเชิงผจญภัย/ กีฬา เพื่อการพักผ่อน/เชิงสุขภาพ และการพักระยะยาว โดยมีแนวทางดำเนินการดังนี้

(๑) พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

(๒) สนับสนุน Community Based Tourism/Local Tourism เพื่อกระจายประโยชน์ จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูสืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นและนำมาประยุกต์สร้างสรรค์สินค้าและบริการท่องเที่ยวที่มีอัตลักษณ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

(๓) สนับสนุนการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทั้งระหว่างแหล่งท่องเที่ยวในภาค เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ เส้นทางสายวัฒนธรรม เส้นทางท่องเที่ยวแหล่งมรดกโลก และส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวแนวใหม่เพื่อสร้างรายได้ตลอดปี

(๔) เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจท่องเที่ยวและบริการต่อเนื่องทั้งระบบ ส่งเสริมการตลาดทั้งการรักษาฐานเดิมและขยายไปสู่ตลาดกลุ่มใหม่ที่มีศักยภาพ รวมทั้ง การสร้างตลาดในรูปแบบ e-tourism

(๕) รักษาอัตลักษณ์ของเมือง โดยให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ สืบสานประเพณี วัฒนธรรม สถาปัตยกรรมพื้นบ้านและเมืองเก่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน และการสร้าง“แบรนด์” หรือเอกลักษณ์ของเมือง รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัด และเมืองท่องเที่ยวให้เป็นเมืองน่าอยู่เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองให้มีคุณค่าเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีสมดุล

๒. พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ กลุ่มอาหารและสินค้าเพื่อสุขภาพ กลุ่มบริการทางการแพทย์และสุขภาพ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ โดยให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางและขยายสู่พื้นที่เครือข่ายที่มีศักยภาพ โดยมีแนวทางดำเนินการดังนี้

(๑) สนับสนุนสถาบันการศึกษาในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม และส่งเสริมการนำมาใช้เชิงพาณิชย์ ตามแนวคิดการสร้าง Food Valley เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการ ให้ตอบสนองต่อตลาดเป้าหมายเฉพาะ อาทิ กลุ่มสินค้าเพื่อสุขภาพผู้สูงอายุ กลุ่มอาหารเสริมสุขภาพและความงาม

(๒) ขยายเครือข่ายการพัฒนาธุรกิจบริการทางการแพทย์และสุขภาพให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับตลาดเป้าหมาย โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มุ่งสู่การเป็น Medical & Wellness Hub ระดับอนุภูมิภาค

(๓) สนับสนุนการพัฒนาเชียงใหม่เป็น Creative City พร้อมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมผนวกกับความโดดเด่นของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้ามีความแตกต่างโดดเด่นสามารถตอบสนองต่อตลาดเป้าหมายเฉพาะ อาทิ สินค้า Life Style สินค้าหัตถกรรม และของที่ระลึกต่างๆ ที่เน้นคุณภาพทั้งการออกแบบและการใช้งาน

(๔) เสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มธุรกิจ ขยายเครือข่ายเพื่อให้เกิดพลัง ในการขับเคลื่อนและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจตลอด Value Chain

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐาน และวางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดน ให้สอดคล้องและสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ พัฒนาโครงข่ายเส้นทางและระบบขนส่งย่อยที่เชื่อมต่อกับระบบหลักของประเทศและอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออก-ตะวันตก ซึ่งจะรองรับการเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญเชื่อมโยงอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC

๒. พัฒนาเมืองสำคัญ ได้แก่ เชียงใหม่ และพิษณุโลก ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า บริการ ธุรกิจบริการสุขภาพ บริการการศึกษา ธุรกิจดิจิทัล โดย พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะและการขนส่งหลายรูปแบบเพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตเมือง และเชื่อมโยงระหว่างเมืองและพื้นที่โดยรอบ โดยเฉพาะเร่งรัดการดำเนินงานตามผลการศึกษาเกี่ยวกับระบบขนส่ง

สาธารณะของ สนข. โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับรูปแบบของเมือง พัฒนาเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูงเพื่อรองรับสังคมดิจิทัล พัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน และพัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบราง ที่นครสวรรค์ แพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอเชียงของ) โดยพัฒนาพื้นที่รอบสถานีโดยใช้แนวทางการจัดรูปที่ดิน การวางผังเมือง และส่งเสริมกิจกรรมเศรษฐกิจที่เหมาะสมกับพื้นที่

๓. พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือ เข้าถึงข้อมูล กฎระเบียบการดำเนินธุรกิจ ในธุรกิจระดับภูมิภาค และสากล รวมถึงเงื่อนไขทางด้านสิ่งแวดล้อมและมนุษยธรรมที่ถูกนำมาเป็นข้อกีดกันทางการค้า รวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรภาคธุรกิจเอกชนที่มีความเข้มแข็งร่วมพัฒนาเครือข่ายกับธุรกิจท้องถิ่นที่มีศักยภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถให้เข้าสู่ Supply Chain ของธุรกิจใหญ่ได้

๔. พัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และ AEC โดยให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบอย่างการเกื้อกูลกัน บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนทั้งไทยและเพื่อนบ้าน ซึ่งจะสอดรับกับการเป็น เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษของพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และจังหวัดเชียงราย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาฐานการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน และเกษตรปลอดภัยในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง โดยสนับสนุนการทำเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ สนับสนุนการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกรเพื่อพัฒนาทั้งด้านการผลิตและการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความรู้กับเกษตรกรในการใช้สารอินทรีย์แทนสารเคมี เฝ้าระวังผลกระทบจากการ ใช้สารเคมีที่มีต่อดินและน้ำ ส่งเสริมช่องทางการกระจายผลผลิต สร้างพฤติกรรมและค่านิยมการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ สนับสนุนการตรวจสอบคุณภาพผลผลิต และการตรวจสอบย้อนกลับอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้บริโภค

๒. สนับสนุนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีศักยภาพ ได้แก่ (๑) การแปรรูปพืชผักผลไม้ สมุนไพร ในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน (๒) การแปรรูปข้าว พืชไร่ พืชพลังงาน ในจังหวัดพิจิตร กำแพงเพชร นครสวรรค์ โดยสนับสนุนการพัฒนาสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่า ส่งเสริมการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดเฉพาะ และสนับสนุนการนาผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์มาผลิตพลังงานทดแทน

๓. สนับสนุนการผลิตพลังงานทดแทนและผลิตภัณฑ์ชีวภาพ ในจังหวัดนครสวรรค์ กำแพงเพชร โดยสนับสนุนการนำผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์ พัฒนาเป็นพลังงานทดแทน สนับสนุนการพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ในการนาพืช/วัสดุชีวภาพ มาใช้ประโยชน์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า อาทิ ใช้ประโยชน์ในการเป็นอาหารสัตว์ แปรรูปเพื่อเป็นสินค้า นำกากมาใช้ในการผลิตพลังงานชีวมวล เป็นการเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรที่ได้ประโยชน์สูงสุดและช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม

๔. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบ ส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ การให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจการผลิต แก่เกษตรกร เช่น การโซนนิ่งพื้นที่ปลูกพืช การเกษตรแปลงใหญ่ซึ่งเป็นการบริหารจัดการที่ดินให้เกิดประโยชน์สอดคล้องกับศักยภาพและให้ผลตอบแทนที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต

๕. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยง เพื่อใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและเต็มประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำนอกเขตพื้นที่ชลประทาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำไว้ใช้ในพื้นที่เกษตรกรรม แก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำของเกษตรกร ในพื้นที่นอกเขตชลประทาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการสร้างรายได้และการมีงานทำของผู้สูงอายุและคนยากจน โดยดำเนินการในรูปของกลุ่มอาชีพและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้มีรายได้และได้พัฒนาศักยภาพของตัวเองอย่างต่อเนื่อง สามารถพึ่งพาตนเองได้และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

๒. พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อรองรับการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้ รวมทั้งแก้ปัญหาการขาดแคลนผู้ดูแลผู้สูงอายุ ตลอดจนสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการด้านสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

๓. พัฒนาแรงงานให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ควบคู่ไปกับการยกระดับทักษะฝีมือให้สูงขึ้น สอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตและบริการ บนฐานความรู้และเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๔. สร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชน เพื่อให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการจัดสวัสดิการชุมชนได้อย่างยั่งยืน และเป็นโครงข่ายการคุ้มครองทางสังคมให้กับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษหมอกควันอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. ฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำในพื้นที่ ๘ จังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะ จังหวัดน่าน โดยให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูป่าต้นน้ำเสื่อมโทรมให้มีความอุดมสมบูรณ์ เพื่อให้เป็นแหล่งดูดซับน้ำฝนและเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนในแต่ละลุ่มน้ำ ควบคู่ไปกับการป้องกันแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า ตลอดจนส่งเสริมการปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำ

๒. พัฒนาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบในลุ่มน้ำหลักของภาค ได้แก่ ลุ่มน้ำปิง วัง ยม และน่าน และพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ที่สำคัญ ได้แก่ บึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร และกว๊านพะเยา จังหวัดพะเยา เพื่อรักษาคุณภาพน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำของแหล่งน้ำต้นทุน

๓. แก้ไขปัญหาหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนและจังหวัดตาก โดยส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการทำการเกษตรจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวไปสู่การปลูกพืชในระบบวนเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและระบบจัดการพื้นที่เกษตรที่เหมาะสม การส่งเสริมให้นาเศษวัสดุทางการเกษตรไปใช้ประโยชน์ เพื่อลดการเผาวัสดุทางการเกษตร และส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควัน

<u>๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒</u>

(จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร และจังหวัดอุทัยธานี)

<u>เป้าหมายการพัฒนา</u>

“ศูนย์กลางสินค้าเกษตรปลอดภัยที่มีนวัตกรรม การท่องเที่ยวธรรมชาติ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมล้ำค่า ยกระดับคุณภาพชีวิตอย่างมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

<u>ตำแหน่งการพัฒนา</u>

๑.การยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย อุตสาหกรรมแปรรูป และอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ เพิ่มมูลค่าและนวัตกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

๒.การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ที่ได้มาตรฐานและปลอดภัยเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวในระดับสากล

<u>พันธกิจ (Mission)</u>

๑. พัฒนาการบริหารจัดการน้ำและส่งเสริมระบบการเกษตรอย่างครบวงจรด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

๒. พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูป และอุตสาหกรรมฐานชีวภาพให้เติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และการบริการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมและตลาดไมซ์ (MICE) เพื่อให้ได้มาตรฐานและปลอดภัยเป็นที่ยอมรับ

๔. พัฒนาระบบเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์

<u>เป้าประสงค์หลัก (Goal)</u>

๑. ผลผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจ สินค้าเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์ แปรรูปด้วยนวัตกรรม และเทคโนโลยีเพิ่มมูลค่า มีคุณภาพมาตรฐาน และเพิ่มช่องทางการตลาดค้าข้าวและสินค้าเกษตรสู่ตลาดเป้าหมายสากล

๒. สร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูป และอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ผู้ประกอบการและฝีมือแรงงาน ให้มีศักยภาพในการผลิตสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ชีวภาพ

๓. เชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เกษตรสุขภาพ และตลาดไมซ์ (MICE) เพื่อให้ได้มาตรฐานสากลและชุมชนมีส่วนร่วม

๔. ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์

<u>ประเด็นการพัฒนา</u>

<u>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑</u> การสงเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการน้ำ ระบบเกษตรปลอดภัยและอินทรีย อุตสาหกรรมแปรรูป และอุตสาหกรรมฐานชีวภาพด้วยแนวทางเกษตรสมัยใหม่

วัตถุประสงค

๑. เพื่อพัฒนากระบวนการผลิตและแปรรูป สินคาเกษตรปลอดภัยและอินทรียแบบครบวงจรด้วยแนวทางเกษตรสมัยใหม่

๒. เพื่อพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดลอม และเสริมสร้างศักยภาพในการผลิตสินคาชีวภาพให้ผู้ประกอบ และฝมือแรงงาน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จำนวนผลผลิตตอไรของสินคาเกษตรปลอดภัยและเกษตรแปรรูปได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น ไม่นอยกวาร้อยละ ๒ ตอปี

๒. จำนวนเกษตรกรได้รับมาตรฐานเกษตรปลอดภัย เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ตอป

๓. จำนวนพื้นที่ทำการผลิตเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ตอป

๔. แหล่งน้ำและระบบการบริหารจัดการน้ำได้รับการพัฒนาและแกไขปญหาเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกวา ๒ แหล่ง

๕. เสนทางคมนาคมได้รับการพัฒนา/ปรับปรุง เพิ่มขึ้นไม่นอยกวา ๒ เสนทาง

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการน้ำ เพื่อรองรับการเกษตร อุตสาหกรรมชีวภาพ การขนสง ระบบโลจิสติกส การคา การลงทุน และการทองเที่ยว

๒. พัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป การตลาด ข้าว/สินคาเกษตรปลอดภัยและอินทรียได้มาตรฐานเพื่อมุ่งสู่เกษตรอินทรียตามความเหมาะสมของพื้นที่ (Zoning)

๓. ยกระดับคุณภาพชีวิตบุคลากรด้านการเกษตร

๔. สงเสริมและสนับสนุนการใชนวัตกรรมเพื่อแปรรูปขาวและสินคาเกษตรในการยกระดับขีดความสามารถการแขงขันทางการคาของกลุมจังหวัด

<u>ประเด็นการพัฒนาที่ ๒</u> การสงเสริมและพัฒนาศักยภาพทางการทองเที่ยวเชิงธรรมชาติ ประวัติศาสตร และวัฒนธรรม เพื่อยกระดับมาตรฐานสู่สากล

วัตถุประสงค

๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และบริการการทองเที่ยว

๒. เพื่อเผยแพร และประชาสัมพันธแหลงทองเที่ยวของกลุมจังหวัดภาคเหนือตอนลาง ๒ ใหเปนที่รูจัก

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนที่เพิ่มขึ้น (ไม่นอยกวาร้อยละ ๒ ตอป)

๒. รายได้จากการทองเที่ยวที่เพิ่มขึ้น (ไม่นอยกวารอยละ ๒ ตอป)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนา/ฟนฟูแหล่งท่องเที่ยว และเสนทางการเชื่อมการทองเที่ยว ตามมาตรฐานการทองเที่ยว

๒. พัฒนาสินคา บริการ และปจจัยสนับสนุนการทองเที่ยวใหไดระดับมาตรฐาน

๓. พัฒนาการตลาดและการประชาสัมพันธการทองเที่ยว

๔. พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรดานทองเที่ยว

<u>๓) แผนพัฒนาจังหวัดกำแพงเพชร</u>

<u>เป้าหมายการพัฒนา</u> "แหล่งผลิต แปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย ฐานผลิตพืชพลังงานทดแทน เมืองท่องเที่ยวมรดกโลก ธรรมชาติและวิถีชุมชน สู่สังคมที่เข้มแข็ง และคุณภาพชีวิตที่ดี"

<u>พันธกิจ</u> (Mission)

๑. ยกระดับการผลิต การแปรรูป การตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย และส่งเสริมการผลิตพืชพลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. ส่งเสริมและบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการท่องเที่ยว

๓. พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน สร้างสังคมที่เข้มแข็ง และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

<u>วัตถุประสงค์</u> (Objective)

๑. เพื่อเพิ่มปริมาณสินค้าเกษตรที่ผ่านการรับรองสินค้าเกษตรปลอดภัย

๒. เพื่อเพิ่มรายได้จากการจำหน่ายสินค้าเกษตรแปรรูป

๓. เพื่อเพิ่มสัดส่วนปริมาณพืชพลังงานต่อสินค้าเกษตรทั้งหมด

๔. เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว และแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐานการท่องเที่ยว

๕. เพื่อให้ประชาชนมีระดับคุณภาพชีวิตสูงขึ้น มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

<u>ประเด็นการพัฒนา</u>

๑. พัฒนากระบวนการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย และส่งเสริมการผลิตพืชพลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. พัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลก ธรรมชาติและวิถีชุมชนให้มีศักยภาพอย่างยั่งยืน

๓. พัฒนาคุณภาพชีวิต ความมั่นคงทางสังคม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๓.๑ <u>วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ แนวทางการพัฒนา แผนงาน ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย</u>

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนากระบวนการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย และส่งเสริมการผลิตพืชพลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ

<u>วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ๑</u> การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

<u>วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ๒</u> การส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตพืชพลังงานได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาศักยภาพและปัจจัยพื้นฐานการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย โดยสนับสนุนการทำเกษตรอย่างยั่งยืนครบวงจร เกษตรปลอดภัย สนับสนุนการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกร เพื่อพัฒนาทั้งทางด้านการผลิตและการตลาดอย่างมี

ประสิทธิภาพ การให้ความรู้กับเกษตรกรในการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มผลผลิต การใช้สารชีวภัณฑ์กำจัดศัตรูพืช และส่งเสริมช่องทางการตลาดและการกระจายผลผลิต

(๒) สนับสนุนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ได้แก่ ข้าว พืช-ไร่ และพืชพลังงาน

(๓) สนับสนุนการผลิตพลังงานทดแทน โดยสนับสนุนการนำผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์พัฒนาเป็นพลังงานทดแทน และผลิตเป็นพลังงานชีวมวล

(๔) สนับสนุนการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพ และแปรรูปผลผลิต

(๕) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบ รวมทั้งการพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำนอกเขตพื้นที่ชลประทาน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลก ธรรมชาติและวิถีชุมชนให้มีศักยภาพอย่างยั่งยืน

<u>วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ๓</u> แหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกและแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพได้รับการพัฒนาและส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ โดยการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐาน

(๒) สนับสนุนการท่องเที่ยววิถีชุมชน เพื่อฟื้นฟูสืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นและนำมาประยุกต์สร้างสรรค์สินค้า และบริการท่องเที่ยวที่มีอัตลักษณ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

(๓) สนับสนุนการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวมรดกโลกและแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีศักยภาพและส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวแนวใหม่เพื่อสร้างรายได้ตลอดปี

(๔) เสริมสร้างความเข้มแข็งของบุคลากรทางการท่องเที่ยวและพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการในการบริการแก่นักท่องเที่ยว

(๕) พัฒนาการตลาด การประชาสัมพันธ์ และนวัตกรรมการท่องเที่ยว

(๖) พัฒนาผลิตภัณฑ์และกิจกรรมทางการท่องเที่ยวใหม่ของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิต ความมั่นคงทางสังคม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

<u>วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ๔</u> ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมีความมั่นคงและสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรมดิจิตอล และเส้นทางคมนาคมเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

(๒) พัฒนาศักยภาพและเสริมสร้างความเข้มแข็งของคน ชุมชนและสถาบันครอบครัว เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม ภายใต้หลักศาสนา วัฒนธรรม และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(๓) เสริมสร้างให้ประชาชนมีสุขภาพดีโดยเน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสุขภาพ และลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพ

(๔) ส่งเสริมให้ประชาชนมีกิจกรรมทางสุขภาพที่เหมาะสมกับวัย และสนับสนุนให้มีการบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะ สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา

(๕) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(๖) รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการฟื้นฟูป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรม ควบคู่ไปกับการป้องกันแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษให้มีคุณภาพดีขึ้น ตลอดจนการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(๔) ยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชร

<u>วิสัยทัศน์</u> **"ท้องถิ่นน่าอยู่ คู่เกษตรปลอดภัย และท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์"**

<u>พันธกิจ</u>

๑. การพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมภายใต้ภารกิจรับผิดชอบ

๒. การส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสาธารณสุขเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๓. การส่งเสริมสนับสนุนพลังงานทดแทน การอนุรักษ์ รักษา บำรุง ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชน

๔. การส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

๕. การส่งเสริมสนับสนุนการสร้างอาชีพเพิ่มรายได้แบบยั่งยืนบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง

๖. การบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล

<u>เป้าประสงค์</u>

๑. ท้องถิ่นมีโครงสร้างพื้นฐานที่มีศักยภาพและรองรับการพัฒนาในอนาคต

๒. สถานศึกษาศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสนับสนุนอนุรักษ์สืบสานและนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม

๓. ประชาชนมีรายได้พอเพียงและเกิดการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ได้รับการยอมรับ

๔.ประชาชนมีสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน

๕. พลังงานทดแทนจากธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติมีความสมดุลและยั่งยืน

๖. การท่องเที่ยวได้รับการยกระดับและพัฒนาสู่ระดับชาติและระดับสากล

๗. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมีประสิทธิภาพ

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์</u>

๑. การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒. การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. การส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและพัฒนาเกษตรปลอดภัย

๔. การส่งเสริมสุขภาพอนามัยคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมที่เข้มแข็ง

๕. การส่งเสริมพลังงานทดแทน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๖. การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว

๗. การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกำแพงเพชร

<u>วิสัยทัศน์</u> "ท้องถิ่นน่าอยู่ เชิดชูธรรมาภิบาล พลังงานทดแทน เกษตรปลอดภัย เมืองท่องเที่ยวมรดกโลก"

<u>พันธกิจ</u>

๑. การพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมภายใต้ภารกิจรับผิดชอบ

๒. การส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสาธารณสุขเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๓. การส่งเสริมสนับสนุนพลังงานทดแทน การอนุรักษ์ รักษา บำรุง ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชน

๔. การส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

๕. การส่งเสริมสนับสนุนการสร้างอาชีพเพิ่มรายได้แบบยั่งยืนบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง

๖. การบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล

<u>เป้าประสงค์</u>

๑. ท้องถิ่นมีโครงสร้างพื้นฐานและผังเมืองที่มีศักยภาพและรองรับการพัฒนาในอนาคต

๒. สถานศึกษาศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสนับสนุนอนุรักษ์สืบสานและนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม

๓. ประชาชนมีรายได้พอเพียงและเกิดการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ได้รับการยอมรับ

๔.ประชาชนมีสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน

๕. พลังงานทดแทนจากธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติมีความสมดุลและยั่งยืน

๖. การท่องเที่ยวได้รับการยกระดับและพัฒนาสู่ระดับชาติและระดับสากล

๗. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมีประสิทธิภาพ

<u>ประเด็นยุทธศาสตร์</u>

๑. การจัดวางผังเมืองและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒. การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. การส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและพัฒนาเกษตรปลอดภัย

๔. การส่งเสริมสุขภาพอนามัยคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมที่เข้มแข็ง

๕. การส่งเสริมพลังงานทดแทน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๖. การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว

๗. การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

"ตำบลหนองทองน่าอยู่ มุ่งสู่การเกษตรแบบก้าวหน้า
พัฒนาด้านการศึกษาและคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน"

๒.๒ พันธกิจ

๑. การพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมภายใต้ภารกิจรับผิดชอบ

๒. การส่งเสริมสนับสนุนด้านการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและสาธารณสุขเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๓. การส่งเสริมสนับสนุนพลังงานทดแทน การอนุรักษ์ รักษา บำรุง ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของประชาชน

๔. การส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

๕. การส่งเสริมสนับสนุนการสร้างอาชีพเพิ่มรายได้แบบยั่งยืนบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง

๖. การบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล

๒.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. การจัดวางผังเมืองและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๒. การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. การส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและพัฒนาเกษตรปลอดภัย

๔. การส่งเสริมสุขภาพอนามัยคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมที่เข้มแข็ง

๕. การส่งเสริมพลังงานทดแทน การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๖. การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว

๗. การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล

๒.๔ เป้าประสงค์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การผังเมือง แหล่งน้ำ ประปา และระบบชลประทาน เพื่อรองรับการพัฒนาในอนาคต

๒. สถานศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสนับสนุน อนุรักษ์ สืบสานและนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม

๓. ส่งเสริมให้ประชาชนมีศักยภาพในการประกอบอาชีพ พัฒนาการเกษตรปลอดภัย โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. ประชาชนมีสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน

๕. พลังงานทดแทนจากธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติมีความสมดุลและยั่งยืน

๖. การท่องเที่ยวได้รับการยกระดับและพัฒนาสู่ระดับชาติและระดับสากล

๗. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมีประสิทธิภาพ

๒.๕ ตัวชี้วัด

๑. การคมนาคมมีความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ มีความพอเพียงอย่างทั่วถึง

๒. การศึกษา ศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการส่งเสริมสนับสนุน

๓. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการทำเกษตรปลอดภัย โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. หมู่บ้าน/ชุมชนพึ่งพาตัวเองมากขึ้น กิจกรรมได้รับการส่งเสริมสนับสนุน

๕. พลังงานทดแทนได้รับการส่งเสริมสนับสนุน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแล ส่งเสริม

๖. แหล่งท่อเที่ยวได้รับการส่งเสริมสนับสนุน

๗. การบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพมากขึ้นและยึดหลักธรรมาภิบาล

๒.๖ ค่าเป้าหมาย

๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐานดำเนินการก่อสร้างตรงตามแบบและได้มาตรฐาน

๒) เด็ก/เยาวชน/ประชาชนมีการพัฒนา ประเพณี วัฒนธรรม ได้รับการสืบสานและต่อยอด

๓) ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้

๔) หมู่บ้าน/ชุมชน มีความเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้

๕) ประชาชนหันหาให้ความสำคัญกับพืชพลังงานทดแทน และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๖) แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน/จังหวัด ได้รับการสนับสนุน

๗) การบริหารจัดการองค์กรมีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้

๒.๗ กลยุทธ์

๑) ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพานทางเท้า เกาะกลางถนนและระบบการระบายน้ำ

๒) ก่อสร้างปรบปรุงบำรุงรักษาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ สถานีขนส่ง และการจราจร

๓) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร

๔) การวางแผนและสนับสนุนการจัดทำผังเมือง

๕) การส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการจัดการศึกษาทุกเพศวัยและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อสร้างโอกาสที่มีคุณภาพ

๖) การส่งเสริมสนับสนุนแหล่งเรียนรู้และสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาผู้เรียน

๗) การส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมและประเพณีของท้องถิ่น

๘) การส่งเสริมทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาให้เป็นองค์กรทางศาสนาที่มีบทบาทสำคัญในการปลูกผังคุณธรรมจริยธรรมและปรองดองสมานฉันท์

๙) การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนดำรงตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑๐) การส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตในการพัฒนาการผลิตเกษตรปลอดภัย

๑๑) การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายเพื่อบริหารจัดการการผลิตเกษตรปลอดภัย

๑๒) การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการตลาดสินค้าเกษตร

๑๓) การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้บริการสาธารณสุขและกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพกีฬาและนันทนาการ

๑๔) การส่งเสริมการสร้างงานสร้างรายได้และพัฒนาการรวมกลุ่ม/องค์กรเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๑๕) การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส เด็ก คนชรา และสัตว์

๑๖) การสนับสนุนป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

๑๗) การส่งเสริมการพัฒนาหลักสุขาภาบาลให้ได้มาตรฐาน

๑๘) การส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ ที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

๑๙) การส่งเสริมสนับสนุนการวางแผนการบริหารจัดการขยะและของเสียอันตราย

๒๐) การส่งเสริมสนับสนุนมาตรการประหยัดพลังงานและกานส่งเสริมพลังงานทดแทนจากธรรมชาติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒๑) การพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว

๒๒) การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้เป็นสากลรองรับ AEC เพื่อการพัฒนาที่มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

๒๓) การส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเป็นเอกภาพครบวงจรและเป็นสากล

๒๔) การพัฒนาการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุกรูปแบบให้ทันสมัยเป็นสากล

๒๕) การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๒๖) การส่งเสริมและสนับสนุนสมรรถนะหลักของบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

๒๗) การส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

“ดินแดนแห่งผลผลิตทางการเกษตรปลอดภัย ใส่ใจคุณภาพชีวิตของประชาชน

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองทอง
โครงสร้างความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองทอง (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

- ๑.ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- ๒.ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- ๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- ๔.ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ๕.ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๖.ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ ๑๓

- การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
- การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
- การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
- การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน
- การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่

หมุดหมายที่ ๑ | หมุดหมายที่ ๒ | หมุดหมายที่ ๓ | หมุดหมายที่ ๔ | หมุดหมายที่ ๕ | หมุดหมายที่ ๖ | หมุดหมายที่ ๗ | หมุดหมายที่ ๘ | หมุดหมายที่ ๙ | หมุดหมายที่ ๑๐ | หมุดหมายที่ ๑๑ | หมุดหมายที่ ๑๒ | หมุดหมายที่ ๑๓

แผนยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด

- พัฒนาโครงสร้างและกระบวนการผลิตข้าว อ้อย และมันสำปะหลัง
- ส่งเสริมการแปรรูปข้าว การตลาด การขนส่งและกระจายสินค้า
- การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการบริหารจัดการท่องเที่ยว
- สร้างความพร้อมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ เข้าสู่ประชาคมอาเซียน

แผนยุทธศาสตร์จังหวัด

- **ยุทธศาสตร์ที่ ๑** พัฒนาห่วงโซ่คุณค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยและส่งเสริมการผลิตพืชพลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ
- **ยุทธศาสตร์ที่ ๒** บริหารจัดการการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
- **ยุทธศาสตร์ที่ ๓** พัฒนาคุณภาพชีวิต ความมั่นคงทางสังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

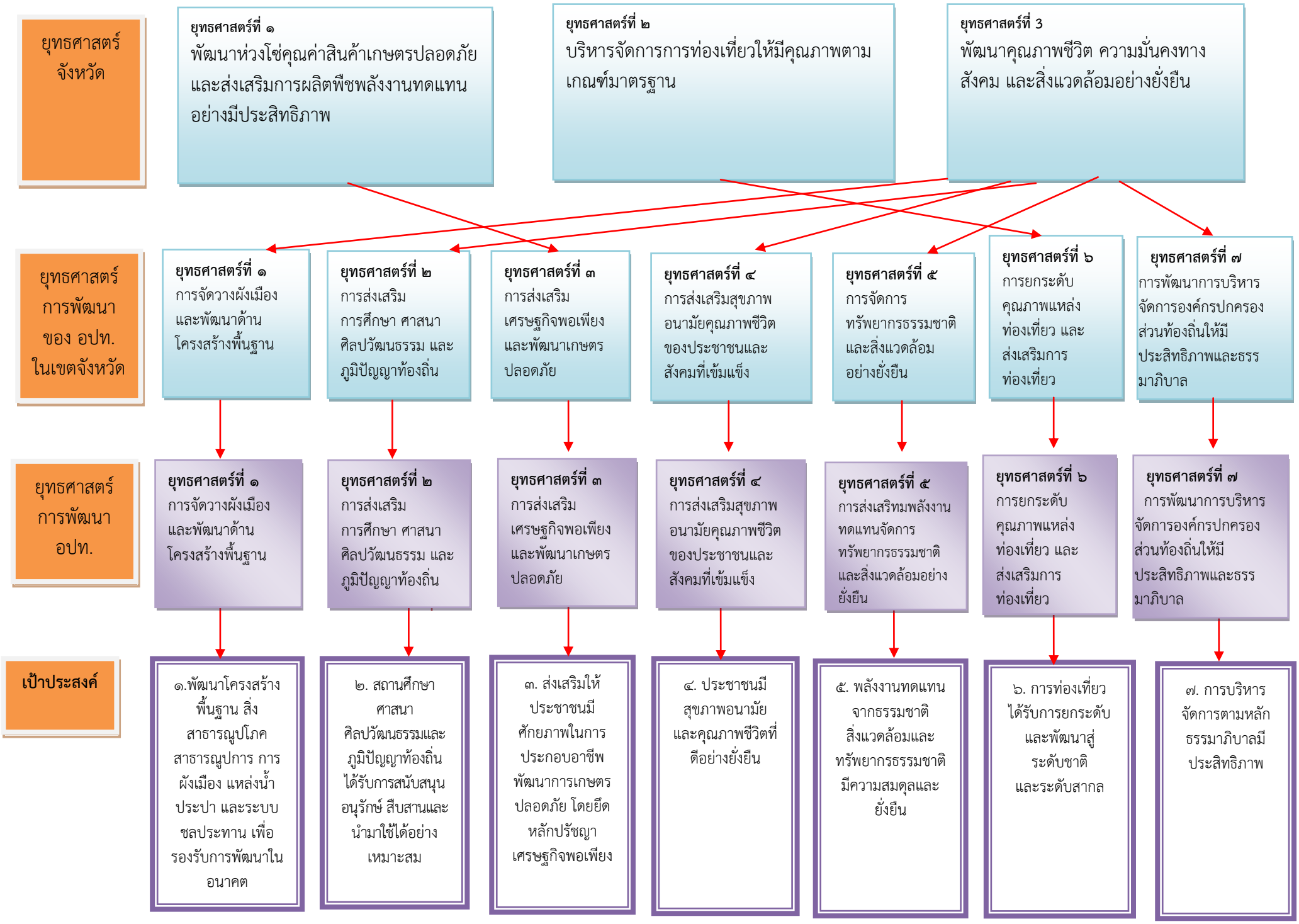
ยุทธศาสตร์จังหวัด
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาห่วงโซ่คุณค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยและส่งเสริมการผลิตพืชพลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ บริหารจัดการการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาคุณภาพชีวิต ความมั่นคงทางสังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดวางผังเมืองและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและพัฒนาเกษตรปลอดภัย
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมสุขภาพอนามัยคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมที่เข้มแข็ง
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว และส่งเสริมการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล
ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดวางผังเมืองและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและพัฒนาเกษตรปลอดภัย
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การส่งเสริมสุขภาพอนามัยคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมที่เข้มแข็ง
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมพลังงานทดแทนจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว และส่งเสริมการท่องเที่ยว
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล
เป้าประสงค์
๑.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การผังเมือง แหล่งน้ำ ประปา และระบบชลประทาน เพื่อรองรับการพัฒนาในอนาคต
๒. สถานศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสนับสนุนอนุรักษ์ สืบสานและนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม
๓. ส่งเสริมให้ประชาชนมีศักยภาพในการประกอบอาชีพ พัฒนาการเกษตรปลอดภัย โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ประชาชนมีสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน
๕. พลังงานทดแทนจากธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติมีความสมดุลและยั่งยืน
๖. การท่องเที่ยวได้รับการยกระดับและพัฒนาสู่ระดับชาติและระดับสากล
๗. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์							
	๑.ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพานทางเท้า เกาะกลางถนนและระบบการระบายน้ำ ๒) ก่อสร้างปรบปรุง บำรุงรักษา สาธารณูปโภค สาธารณูปการ สถานีขนส่ง และการจราจร ๓) พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร ๔) การวางแผนและสนับสนุนการจัดทำผังเมือง	๕.การส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการจัดการศึกษาทุกเพศวัยและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อสร้างโอกาสที่มีคุณภาพ ๖) การส่งเสริมสนับสนุนแหล่งเรียนรู้และสภาพแวดล้อมเพื่อพัฒนาผู้เรียน ๗) การส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีของท้องถิ่น ๘) การส่งเสริมทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาให้เป็นองค์กรทางศาสนาที่มีบทบาทสำคัญในการปลูกผังคุณธรรมจริยธรรมและปรองดอง	๙) การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนดำรงตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๑๐) การส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตในการพัฒนาการผลิตเกษตรปลอดภัย ๑๑) การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายเพื่อบริหารจัดการการผลิตเกษตรปลอดภัย ๑๒) การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการตลาดสินค้าเกษตร	๑๓) การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาระบบการให้บริการสาธารณสุขและกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพกีฬาและนันทนาการ ๑๔) การส่งเสริมการสร้างงานสร้างรายได้และพัฒนาการรวมกลุ่ม/องค์กรเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ๑๕) การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส เด็ก คนชรา และสัตว์ ๑๖) การสนับสนุนป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของขาติ ๑๗) การส่งเสริมการพัฒนาหลักสุขาภาบาลให้ได้มาตรฐาน	๑๘) การส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ ที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ๑๙) การส่งเสริมสนับสนุนการวางแผนการบริหารจัดการขยะและของเสียอันตราย ๒๐) การส่งเสริมสนับสนุนมาตรการประหยัดพลังงานและกานส่งเสริมพลังงานทดแทนจากธรรมชาติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๒๑) การพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ๒๒.การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้เป็นสากลรองรับ AEC เพื่อการพัฒนาที่มั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน ๒๓) การส่งเสริมการท่องเที่ยวแบบบูรณาการเป็นเอกภาพครบวงจรและเป็นสากล ๒๔) การพัฒนาการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทุกรูปแบบให้ทันสมัยเป็นสากล	๒๕) การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ๒๖) การส่งเสริมและสนับสนุนสมรรถนะหลักของบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ๒๗) การส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของอบต.หนองทองได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อย ต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพย์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑) จุดแข็ง (S : Strength)

- ประชาชน ผู้นำหมู่บ้าน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- หมู่บ้านเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน
- มีเส้นทางสัญจรเป็นไปด้วยความสะดวก เนื่องจากมีถนนทางหลวงแผ่นดิน ถนนลาดยางเชื่อมต่อหลายจังหวัด
- ประชาชนยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- มีแหล่งเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรกรรมหลายแห่ง ได้แก่ คลอง ๒R ๓R คลองธรรมชาติ
- ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว อ้อย และมัน เลี้ยงสัตว์ ฯลฯ
- มีโรงเรียนสังกัด สพฐ. ๕ โรงเรียน สอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ แห่ง สังกัดอบต. หนองทอง
- มีการประสานความร่วมมือระหว่างอบต.กับส่วนราชการในพื้นที่
- มีความสงบไม่ค่อยจะมีปัญหา ด้านความปลอดภัยและด้านมลพิษ

- ผู้นำหมู่บ้านให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
- มีระบบประปาเพิ่มขึ้นทำให้มีน้ำใช้อุปโภคบริโภคตลอดทั้งปี
- อบต.หนองทอง มีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- มีสนามกีฬาเอนกประสงค์ จำนวน ๒ แห่ง สนามบาสเกตบอล ๑ แห่ง สนามฟุตบอล ๕ แห่ง สนามตะกร้อ สนามเด็กเล่น
- อบต.มีระบบเสียงไร้สายประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร
- หมู่บ้านในเขตอบต. มีหอกระจายข่าวประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในหมู่บ้านได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร
- มีการให้บริการด้านการสื่อสารของบริษัททีโอที จีเอสเอ็ม ดีแท็ค ๓BB และมีสัญญาณโทรศัพท์ไร้สายของ ของเอกชนหลายบริษัท
- มีกองทุนในหมู่บ้าน เช่น การออมเงินสัจจะ ธนาคารข้าว ฯลฯ
- มีกลุ่มอาชีพแม่บ้าน กลุ่มทอผ้าใหม่ ผ้าฝ้าย กลุ่มพริกแกง กลุ่มทอเสื่อ กลุ่มเปลญวน กองทุนเงินสาธารณสุขมูลฐานหมู่บ้าน

๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

➔ คนในวัยทำงาน คนหนุ่มสาวอพยพไปหางานทำในเมืองและต่างจังหวัด

➔ ราษฎรยากจน ส่วนใหญ่ประชาชนประกอบอาชีพทางการเกษตรเพียงอย่างเดียวทำให้ขาดรายได้

➔ ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของหมู่บ้านในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง

➔ อบต.เป็นหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลตัวเมือง ข้าวของราคาแพง เพราะต้องนำมาจากแหล่งอื่นหรือในเมืองใหญ่ จึงมีการบวกราคาค่าขนส่งเข้าไปอีก เช่น น้ำมัน เสื้อผ้า นุ่งห่ม ฯล

➔ ขาดสถานศึกษาระดับฝึกอาชีพ ขาดแหล่งงานรองรับแรงงานว่างงานนอกฤดูกาล

➔ อบต.หนองทอง ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ฯลฯ ประกอบกับเครื่องมือไม่เพียงพอ เนื่องจากงบประมาณจำกัด

➔ แหล่งเงินทุนต่างๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ มีน้อยประชาชนไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อ

➔ ที่ดินมีราคาสูงถ้าจะพัฒนาในด้านการเกษตรและภาคอุตสาหกรรมต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก

๓) โอกาส (O : Opportunity)

☞ จังหวัดกำแพงเพชร สามารถสนับสนุนงบประมาณให้อบต.หนองทอง ที่มีแผนงาน/โครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

☞ มีเส้นทางคมนาคมสะดวก สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ

☞ ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐเป็นอย่างดี การปฏิรูป ระบบราชการทำให้พนักงานเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน

☞ รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

☞ ได้รับงบประมาณจากส่วนกลางเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอในการบริหารจัดการท้องถิ่น

๔) ข้อจำกัด (T : Threat)

⌧ มีปัญหาแนวเขตการปกครอง

⌧ ปัจจุบันอบต.หนองทอง เป็นอบต.ขนาดกลาง มีงบประมาณจำกัดเมื่อเทียบกับภารกิจหน้าที่ต่างๆ ตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอบต.ตามกฎหมายอื่น ตามภารกิจถ่ายโอนฯ ตามนโยบายท้องถิ่น นโยบายจังหวัดและนโยบายรัฐบาล

⌧ งบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลาง ไม่เพียงพอในการบริหารงาน

⌧ กฎหมายและระเบียบต่างๆ ในการปฏิบัติงานทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน

⌧ การถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงาน เกิดความล่าช้าไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

⌧ การพัฒนาบางด้านต้องเป็นไปตามกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ ต้องอาศัยความเสียสละของหมู่บ้านเท่านั้น ซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากมาก

การสรุปสถานการณ์พัฒนา (การวิเคราะห์จุดเข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

อบต.หนองทอง ได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาวการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยอบต.ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนา

๑.๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สามารถจำแนกได้ดังนี้

➢**มีเส้นทางคมนาคม**ในพื้นที่อบต.ที่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ ๗๐ เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๑๐๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กทุกสาย ปัญหาคือ อบต.ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ อบต.ก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับหมู่บ้าน

➢**การขยายเขตไฟฟ้า** ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากพื้นที่ที่มีความต้องการให้ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างนั้นยังไม่เป็นที่สาธารณะ อบต.จึงไม่สามารถดำเนินการได้เช่นเดียวกับถนน การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ อบต.ก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาให้กับหมู่บ้าน

➢**การประปา** อบต.มีกิจการประปาเป็นของอบต.เอง สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ปัญหาคือ มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากเป็นท่อประปาเก่าเกิดการตกตะกอนของน้ำ และไม่มีแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปาต้องขอใช้จากพื้นที่อื่นทำให้มีค่าใช้จ่ายมาก ประปาของอบต.ยังไม่สามารถที่จะผลิตเป็นน้ำประปาสำหรับบริโภคได้ ต้องใช้งบประมาณสูงมากในการดำเนินการ ปัจจุบันอบต.ยังไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำสามารถที่จะจัดหาน้ำดิบสำหรับผลิตประปาให้หมู่บ้านได้ การแก้ปัญหาคือ การลงพื้นที่ดำเนินการแก้ไขตามจุดที่เกิดปัญหาในทันที การพิจารณาโครงการต่างๆ ที่ไม่สามารถดำเนินการได้นั้น เช่น โครงการก่อสร้างโรงสูบจ่ายสารเคมีและเก็บสารเคมีการประปา ฯลฯ อบต.ก็ได้นำบรรจุในแผนพัฒนาสามปีเพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไป เมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินโครงการได้ต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป

๑.๑.๒ ด้านที่อยู่อาศัยและการอุปโภคบริโภค

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรในพื้นที่มีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง ปัญหาคือ มีบางครัวเรือน ที่ยังต้องการความช่วยเหลือในการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย การแก้ปัญหาคือ อบต.ได้มีโครงการซ่อมแซมบ้านคนจน แต่งบประมาณมีจำกัดถ้ามีงบประมาณที่มากกว่านี้อบต.ก็จะดำเนินการให้ได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน บ้านเรือนส่วนมากมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเนื่องจากอบต.มีการดำเนินโครงการประกวดหมู่บ้านทุกปีมีเพียงบางครัวเรือนที่ยังไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยและถูกสุขลักษณะในหมู่บ้านมีการเกิดมลพิษเพียงเล็กน้อย เพราะในเขตอบต.ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม ทุกครัวเรือนมีน้ำสำหรับบริโภค โดยบางครัวเรือนซื้อน้ำที่บรรจุในถังหรือขวด แต่หลายครัวเรือนบริโภคน้ำที่ได้จากน้ำฝน ทำให้เกิดปัญหาน้ำดื่มที่ยังไม่สะอาดเท่าที่ควร

๑.๑.๓ การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ทำการเกษตร ร้อยละ ๗๐ เช่น ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ข้าวโพด มะนาว ตามลำดับ รายได้ส่วนมากมาจากการทำการเกษตรและมีรายได้จากเลี้ยงสัตว์ไม่มาก ประชาชนที่มีอายุระหว่าง ๑๕ – ๕๐ ปี มีอาชีพและรายได้การทำเกษตรและการจ้างงาน ผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ร้อยละ ๙๐ มีรายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ถ้าเปรียบเทียบอัตราการว่างงานทั้งจังหวัด ร้อยละ ๐.๙๗ ถือว่าอัตราการว่างงานของประชากรในเขตอบต.หนองทองมีอัตราที่ต่ำกว่ามาก ประชากรบางส่วนมีรายได้จากการรับจ้างทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ หมู่บ้านในเขตอบต.หนองทองบางหมู่บ้านส่วนมากมีอาชีพค้าขาย มีห้างร้าน ร้านค้า ทำให้มีรายได้มากจากการค้าขาย ซึ่งภาวะเศรษฐกิจของอบต.จึงไม่เท่ากัน แต่มีบางครัวเรือนรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปี สาเหตุเป็นเพราะว่าราคาผลผลิตทางการเกษตรต่ำค่าครองชีพสูง มีเงินแต่ซื้อของได้น้อยลง ประชากรมีพื้นที่ในการทางเกษตรบางส่วนในที่ที่มีน้ำท่วมเป็นประจำ บางพื้นที่ภาวะฝนทิ้งช่วง มีพื้นที่ในการทำการเกษตรน้อย การขยายตัวของ

ประชากรเพิ่มขึ้นมาก เริ่มเกิดเป็นหมู่บ้านแออัดและส่งผลกระทบกับสภาวะแวดล้อม เช่น ปริมาณการปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนลงสู่รางระบายน้ำมีมากขึ้น เกิดปัญหาการร้องเรียนมายังอบต. การแก้ปัญหาคือ อบต.ลงพื้นที่แก้ไขปัญหาในทุกครั้ง รวมทั้งได้จัดโครงการทำความสะอาดท่อและรางระบายน้ำในหมู่บ้าน โดยการจ้างแรงงานในหมู่บ้าน ผลที่ได้ปัญหาการระบายน้ำลดลง ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมมากขึ้น และทำให้ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น อีกทั้งอบต. ได้แก้ไขปัญหาโดยจัดโครงการส่งเสริมอาชีพ เพื่อให้หมู่บ้านมีรายได้เสริมจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม อุดหนุนกลุ่มอาชีพในหมู่บ้าน แต่การพัฒนาด้านนี้ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร เนื่องจากกลุ่มอาชีพต่างๆ ยังขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการและความรู้ด้านการตลาด

๑.๑.๓ การวิเคราะห์ข้อมูลสังคม

➢ **ด้านแรงงาน** จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ – ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๕ เมื่อเทียบกับอัตราส่วนกับจังหวัด ร้อยละ ๗๓.๙๙ ซึ่งสูงกว่ามาก แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ – ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

➢ **ด้านสุขภาพและสาธารณสุข**จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนกรส่วนมากมีสุขภาพที่ดีมีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยงโรคที่มักเกิดแก่ประชากรในหมู่บ้านเช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาคือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหา คือ อบต.และหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้หมู่บ้านเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิด - ๖ ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานบางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะการใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอและประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพปัญหาเหล่านี้อบต.พยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไขโดยร่วมมือกับโรงพยาบาล สาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

➢ **ด้านการศึกษา**จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ – ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๔ อ่าน เขียนภาษไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ – ๑๔ ปี ร้อยละ ๘๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๗๐ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาคือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ การสนับสนุนให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน รวมทั้งโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

➢ **ด้านค่านิยมของคนในพื้นที่**จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรมีกิจกรรมทางศาสนา(พุทธ) และประชากรบางรายที่ไปร่วมทำกิจกรรมของศาสนาคริสต์ด้วย ประชากรในเขตอบต.ให้ความร่วมมือกันทำกิจกรรมสาธารณะต่างๆ ผู้สูงอายุ ผู้พิการได้รับการดูแล ปัญหาคือ ประชากรในครัวเรือนมีการดื่มสุราสูบบุหรี่ รวมทั้งที่เป็นครั้งคราว บางครัวเรือนขาดความอบอุ่น การแก้ปัญหาของอบต.คือ จัดกิจกรรมต่างๆ ในหมู่บ้านพยายามที่จะให้ทุกส่วนทุกฝ่ายทุกคนมีส่วนร่วมและรณรงค์ให้เห็นถึงโทษของการดื่มสุรา ให้ชุชนเห็นความสำคัญของครอบครัว เช่น การแข่งขันกีฬาหมู่บ้าน งานประเพณี เป็นต้น

➢ **ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน**จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาคือบางครัวเรือนที่ไม่มีการป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหาของอบต.ที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะ

วิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่หมู่บ้านได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุ่นแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางอบต.จะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

➢ **ด้านยาเสพติด**ปัญหายาเสพติดในหมู่บ้านของอบต. จากการที่ทางสถานีตำรวจอำเภอไทรงามได้แจ้งให้กับอบต.ทราบนั้นพบว่าในเขตอบต.มีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานของอบต.ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาของอบต.สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้อบต.ก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๑.๑.๔ ด้านการเมือง – การบริหาร

อบต.ได้จัดตั้งหมู่บ้านในเขตอบต. มีทั้งหมด ๑๐ หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านมีกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนของหมู่บ้าน ๑๐ คน ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างของอบต. ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดีเช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาอบต. ในครั้งที่ผ่านมา ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้งมากกว่าร้อยละ ๘๐ ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ปัญหาคือการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง มีจุดที่น่าสังเกตคือ มีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา นายกเทศมนตรี โดยเฉพาะ การเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหาของอบต.คือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับข้อกฎหมายของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นอบต.ก็ได้พยายามแก้ไข โดยเริ่มจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกหมู่บ้านในเขตอบต. ในการจัดทำแผนพัฒนาอบต.จากผลการประชุมทุกครั้งที่อบต.จัดขึ้น มีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้อบต.ดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับประโยชน์ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาอบต. นอกจากนี้ อบต.ได้จัดโครงการอบรมศึกษา ดูงาน ของคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาอบต. พนักงานอบต. โครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาอบต.ให้เจริญเท่าเทียมกับอบต.อื่นๆ และอบต.มีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ มีอัตรากำลังพนักงานอบต.จำกัด ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ

<u>การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่นโดยสรุป</u>

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของอบต.นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๓.๑ ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ที่	ขอบข่ายปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๑	**ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน**				
	๑.๑ การคมนาคมทางถนน	- ถนนชำรุดเสียหาย เส้นทางการคมนาคมและขนส่งผลผลิตทางการเกษตรไม่สะดวก	ทุกหมู่บ้าน	ทุกหมู่บ้าน	- ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนนให้ได้มาตรฐาน เพื่อความปลอดภัยและความสะดวกในการคมนาคมสัญจรของประชาชน
	๑.๒ ไฟฟ้าสาธารณะ	- ไฟฟ้าสาธารณะยังไม่เพียงพอสำหรับจุดที่มีความจำเป็นต้องติดตั้ง	ทุกหมู่บ้าน	ทุกหมู่บ้าน	- ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะในบริเวณจุดที่จำเป็น เช่น จุดเสี่ยง ทางแยก ทางโค้ง เขตชุมชน จะสามารถลดปัญหาได้ในระดับหนึ่ง
	๑.๓ การพัฒนาแหล่งน้ำ	- ขาดระบบการบริหารจัดการน้ำที่ดี เนื่องจากในฤดูน้ำหลากจะเกิดปัญหาน้ำท่วมเสมอ และในฤดูแล้งจะประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำ - ลำคลองตื้นเขิน ขาดแหล่งกักเก็บน้ำ - แหล่งเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ	ทุกหมู่บ้าน	ทุกหมู่บ้าน	- ขุดลอกคลองแหล่งน้ำที่ตื้นเขินเพื่อกักเก็บน้ำและชะลอน้ำ รวมทั้งก่อสร้างฝายน้ำล้น อ่างเก็บน้ำ แก้มลิง ขุดลอกคลอง และเตรียมวางแผนสร้างระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อบรรเทาปัญหาน้ำท่วม และกักเก็บน้ำไว้ในช่วงฤดูแล้ง พัฒนาระบบชลประทาน
	๑.๔ ระบบประปา	- ระบบประปาไม่เพียงพอต่อปริมาณการใช้น้ำของประชาชนและน้ำประปายังขาดคุณภาพ -ระบบประปาชำรุดเสียหายบ่อยครั้ง เกิดปัญหาต่อประชาชน	ทุกหมู่บ้าน	ทุกหมู่บ้าน	- ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้านให้พร้อมใช้งานในการผลิตประปาบริการประชาชน และก่อสร้างระบบประปาในหมู่บ้านที่ยังขาดแคลน

ที่	ขอบข่ายปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๒	**ด้านเศรษฐกิจ**				
	๒.๑ ปัจจัยการผลิต	- ต้นทุนในการผลิตมีราคาสูง เนื่องจากราคาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ น้ำมัน และปุ๋ย มีราคาแพง	ทุกหมู่บ้าน	ทุกหมู่บ้าน	- ต้นทุนในการผลิตจะมีราคาสูงมากขึ้น ทำให้ประชาชนไม่มีเงินมาลงทุน - ส่งเสริมการทำปุ๋ยชีวภาพ ปุ๋ยอินทรีย์
	๒.๒ สถานที่จำหน่ายผลผลิต	- การขาดความสนใจของประชาชนในพื้นที่ในการเอาใจใส่หรือสนใจกับโครงการช่วยเหลือของภาครัฐทำให้ โครงการที่รัฐส่งเสริมไม่ประสบความสำเร็จ	ทุกหมู่บ้าน	ทุกหมู่บ้าน	- โครงการส่งเสริมต่างๆ ที่รัฐจัดให้กับชุมชน จะประสบความสำเร็จมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับความร่วมมือ ร่วมใจ ทัศนคติของแต่ละชุมชน
	๒.๓ การประกอบอาชีพ	- ขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ และประชาชนขาดความสนใจในการพัฒนาการประกอบอาชีพหลักและอาชีพเสริม อย่างจริงจัง ถึงแม้จะให้การสนับสนุนงบประมาณและจัดอบรมอาชีพเสริมต่างๆ อย่างต่อเนื่อง -การรวมกลุ่มอาชีพเสริมยังขาดการบริหารจัดการที่ดี กลุ่มยังไม่มีความเข้มแข็ง	ทุกหมู่บ้าน	ทุกหมู่บ้าน	- ฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การบริหารจัดการกลุ่ม การจัดทำบัญชี การหาแหล่งตลาด และส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณให้กับกลุ่มอาชีพให้มากขึ้น

ที่	ขอบข่ายปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๓	**ด้านการศึกษา**				
	๓.๑ แหล่งการเรียนรู้	- ขาดแหล่งเรียนรู้ตามอัธยาศัย เช่นสถานที่อ่านหนังสือประจำชุมชน ห้องสมุดชุมชน และแหล่งเรียนรู้ตามธรรมชาติต่างๆ	ทุกหมู่บ้าน	ทุกหมู่บ้าน	- มีศูนย์ข้อมูลข่าวสาร มีสถานที่อ่านหนังสือประจำชุมชน มีการพัฒนาสถานที่ต่างๆ ให้เป็นสถานที่เรียนรู้ทางธรรมชาติ
	๓.๒ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	- การจัดการศึกษาในระดับก่อนวัยเรียน ยังขาดสื่อและอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย และศูนย์เด็กเล็กยังไม่ได้มาตรฐาน	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	เด็กก่อนวัยเรียน	- พัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนให้เป็นสถานที่ดูแลเด็กและพัฒนาเด็กที่มีมาตรฐาน การเรียนรู้อย่างเหมาะสม จัดหาสื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัยเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเด็ก
๔	**ด้านสิ่งแวดล้อม**	- ขาดการประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะ และลดปริมาณขยะในท้องถิ่น	ทุกหมู่บ้าน	ทุกหมู่บ้าน	- ประชาชนไม่ให้ความสำคัญและตระหนักเกี่ยวกับปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้น ไม่มีการคัดแยกขยะเพื่อนำขยะกับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ต้องดำเนินการบริการจัดการขยะอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน
	๔.๑ ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	- ไม่มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล			
	๔.๒ ป่าไม้	- พื้นที่ป่าไม้มีน้อยลงส่งผลต่อการเกิดภาวะโลกร้อน - ปัญหาฝุ่นละออง ควัน จากลานมันและโรงสีข้าว	ทุกหมู่บ้าน	ทุกหมู่บ้าน	-ไม่สามารถบริการ การกำจัดขยะได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรจัดหาสถานกำจัดขยะในพื้นที่เพื่อรองรับปริมาณขยะหรือก่อสร้างเตาเผาขยะ -ส่งเสริมการปลูกต้นไม้ในพื้นที่สาธารณะต่างๆของหมู่บ้าน เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในตำบล ได้ป่าไม้ที่สมบูรณ์และได้รับการดูแลรักษาคุ้มครอง
	๔.๓ ปัญหาด้านมลพิษ	- ปัญหาสารเคมีจากการเกษตรปนเปื้อนไหลลงแหล่งน้ำ - การวางระบบการกำจัดน้ำเสียโดยรวมไม่มีมาตรฐานและไม่มีบ่อบำบัดน้ำเสียรวม - ปัญหาคุณภาพดินเสื่อมโทรม	ทุกหมู่บ้าน	ทุกหมู่บ้าน	- เนื่องจากการขยายตัวของชุมชนและการปล่อยปะละเลยถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับประชาชน ขาดการจัดวางระบบกำจัดน้ำเสียที่ดี มีสารเคมีปนเปื้อนในแหล่งน้ำจากการทำการเกษตรซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของเกษตรในอนาคต จัดอบรมให้ความรู้ เรื่องมลพิษและสิ่งแวดล้อม - มีการพัฒนาปรับปรุงดินให้มีคุณภาพ สารเคมีตกค้างลดลง

ที่	ขอบข่ายปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๕	**ด้านสังคม**				
	๕.๑ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	- เด็กวัยรุ่น/กลุ่มเสี่ยง มั่วสุมดื่มสุรา และทะเลาะวิวาท โดยเฉพาะการทะเลาะวิวาทในช่วงเทศกาลงานต่างๆ - เจ้าหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยขาดการกวดขันและปราบปรามอย่างจริงจัง	ทุกหมู่บ้าน	เด็กวัยรุ่น/กลุ่มเสี่ยง	- ประชาชนได้รับความเดือดร้อนไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินทั้งของประชาชนและทางราชการ ควรให้มีการจัดตั้งเวรยามเพื่อตรวจการณ์ และเฝ้าระวังอุบัติเหตุภายในหมู่บ้าน - จัดให้มีการฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรม ให้กับเด็ก เยาวชน
	๕.๒ ผู้ด้อยโอกาส/คนยากจน	- ผู้ด้อยโอกาส คนยากจน ยังมีคุณภาพชีวิตที่ต่ำ เนื่องจากไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ และไม่มีรายได้อื่นนอกจากเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพ	ทุกหมู่บ้าน	ผู้ด้อยโอกาส/คนยากจน	- ขาดคุณภาพชีวิตที่ดี จัดสรรงบประมาณดูแล ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส
	๕.๓ ความเข้มแข็งของชุมชน	- ประชาชนไม่เข้าใจในสิทธิและหน้าที่ของตนเอง ขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	ทุกหมู่บ้าน	ประชาชนทั่วไป	- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งเสริมและสอดแทรกความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยให้กับประชาชน จัดฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายให้กับประชาชนและการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท
	๕.๔ ความมั่นคงทางที่อยู่อาศัย	- ประชาชนผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน ไม่มีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง ถาวร	ทุกหมู่บ้าน	ประชาชนผู้ด้อยโอกาสยากจน	ก่อสร้าง หรือปรับปรุงซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้กับประชาชนตามเกณฑ์ที่ระเบียบกฎหมายกำหนด
	๕.๕ การแพร่ระบาดของยาเสพ	- เยาวชน มีความเสี่ยงเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด สูง เพราะความเจริญเติบโตของสังคม และมีประชาชนในพื้นที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	ทุกหมู่บ้าน	เด็ก เยาวชน กลุ่มเสี่ยง	- ส่งเสริมการเล่นกีฬา สนับสนุนอุปกรณ์กีฬา และจัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด - กวดขัน ป้องกัน ปราบปราม แก้ไขปัญหายาเสพติด

ที่	ขอบข่ายปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๖	**ด้านสาธารณสุข** ๖.๑ บุคลากรด้านสาธารณสุขของ อบต.	- ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านสาธารณสุขในหน่วยงาน อบต. ทำให้การบริการสาธารณสุข การควบคุมโรค การระงับโรคติดต่อ การส่งเสริมสุขภาพ การให้ความรู้ประชาชนด้านสุขภาพ และด้านอื่นๆ ไม่มีคุณภาพเท่าที่ควรและไม่ครอบคลุมทั่วถึง	ทุกหมู่บ้าน	บุคลากรด้านสาธารณสุขของอบต.	- แต่งตั้งบรรจุบุคลากรด้านสาธารณสุขและพัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อให้การบริการด้านสาธารณสุขมีคุณภาพและสามารถดูแลประชาชนได้อย่างทั่วถึง - จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ในการป้องกันควบคุมโรคต่างๆ ให้เพียงพอ
๗	**ด้านการบริหารจัดการ** ๗.๑ ด้านบุคคล	- บุคคลกรในองค์กรขาดความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง ขาดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายใน และขาดการประสานความร่วมมือที่ดีกับผู้นำชุมชน	องค์กร อบต.	ส่วนราชการ อบต.	- พัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับภารกิจงานต่างๆ ที่เพิ่มขึ้นและภารกิจถ่ายโอน รวมทั้งเข้มงวดกวดขันการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงาน และสร้างความรักความสามัคคีภายในองค์กรเพื่อร่วมมือกันพัฒนาท้องถิ่น
	๗.๒ เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุครุภัณฑ์	วัสดุ ครุภัณฑ์ และเครื่องมือ เครื่องใช้ ในการปฏิบัติงานตามภารกิจต่างๆ ไม่เพียงพอ	องค์กร อบต.	ส่วนราชการ อบต.	- จัดหา/เพิ่มเติมวัสดุครุภัณฑ์ เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ให้เพียงพอกับภารกิจงานแต่ละด้านเพื่อให้สามารถดูแลพัฒนาท้องถิ่นและบริการประชาชนได้อย่างมีคุณภาพ - ให้ความสำคัญด้านการประชาสัมพันธ์มากขึ้น และให้ความสำคัญในการสืบทอดอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีให้คงอยู่สืบไป

ที่	ขอบข่ายปัญหา	ปริมาณปัญหา	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย	แนวโน้มในอนาคต
๘	**ด้านศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น กีฬาและนันทนาการ**				
	๘.๑ ศาสนาวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น	- ขาดการประชาสัมพันธ์ และสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ ของท้องถิ่น ให้เป็นที่รู้จักและสร้างชื่อเสียงให้กับตำบล	ทุกหมู่บ้าน	งานด้านงานประชาสัมพันธ์และทุกหมู่บ้าน	- ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างหมู่บ้านมีน้อยลง ขาดความร่วมมืออันดีระหว่างท้องถิ่นกับประชาชน มีปัญหาสุขภาพของประชาชนในบางพื้นที่ส่งเสริมการเล่นกีฬา และการออกกำลังกาย
	๘.๒ กีฬาและนันทนาการ	- ประชาชนในพื้นที่ขาดการตื่นตัวในการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และนันทนาการ	ทุกหมู่บ้าน	ทุกหมู่บ้าน	

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

จุดแข็ง (Strength : S)

๑. มีการวางแผนวางผังคมนาคมและขนส่งให้สัมพันธ์กับการใช้ที่ดินในอนาคต

๒. ส่งเสริมการพัฒนาตามแผนและผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน เช่น พัฒนาด้านพาณิชยกรรมและบริการ พัฒนาด้านที่อยู่อาศัย

๓. สนับสนุนการพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์ของชุมชนและแหล่งท่องเที่ยว

๔. สนับสนุนการพัฒนาและปรับปรุงให้เป็นไปตามแผนผังแสดงโครงการคมนาคมและขนส่ง

๕. สนับสนุนการพัฒนาและปรับปรุงตามแผนการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้บริการประชาชนอย่างครอบคลุมพื้นที่

๗. บำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่เดิมให้อยู่ในสภาพที่ดีสามารถใช้งานได้

๘. การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานสาธารณะได้คำนึงถึงการให้บริการสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการในการใช้ประโยชน์

๙. มีการสำรวจข้อมูลที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่

๑๐.ปรับปรุงที่อยู่อาศัย สภาพแวดล้อมทางกายภาพ และการบริการสาธารณูปโภคสำหรับผู้มีรายได้น้อยและผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่

๑๑.งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองทองได้มีการจัดทำแผนซักซ้อมแผน เตรียมอุปกรณ์และบุคลากรเพียงพอต่อการเผชิญเหตุเมื่อเกิดสาธารณภัยในพื้นที่

๑๒.งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองทองได้ออกปฏิบัติการอย่างทันทีทันใดเมื่อประสบภัย และมีการฟื้นฟูบูรณะพื้นที่หรือชุมชนให้กลับคืนสู่สภาพที่ดีได้

๑๓.ติดตั้งกล้องวงจร CCTV หรือตั้งจุดตรวจในจุดเสี่ยง เพื่อรักษาความปลอดภัยให้ประชาชนในชุมชน

๑๔.ส่งเสริมและฝึกอบรมให้สมาชิกในชุมชนเป็นอาสาสมัครรักษาความปลอดภัยในชุมชน

๑๕.มีเส้นทางคมนาคมสะดวก ประชาชนสามารถเดินทางติดต่อราชการกับหน่วยงานอื่นและหน่วยงาน อบต.ได้สะดวก รวดเร็ว

๑๖.เป็นแหล่งค้าขาย ร้านอาหาร เครื่องดื่ม ที่พักรองรับนักท่องเที่ยว

๑๗.มีหน่วยงานด้านความมั่นคงในพื้นที่หลายหน่วยงาน มีการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน ประชาชนมีความปลอดภัยในการใช้ชีวิตประจำวัน

๑๘.มีระบบชลประทานเพื่อการอุปโภคอุปโภคได้ตลอดปี

๑๙.การติดต่อสื่อสาร ประสานงาน ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารครอบคลุมทุกพื้นที่

๒๐.ประชาชนมีการสืบทอดประเพณีวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องทุกปี

จุดอ่อน (Weakness :W)

๑. ยังไม่มีการควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินให้เป็นไปตามผังเมืองรวม โดยจัดทำตารางควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินภายในเขตผังเมืองรวม

๒. ยังไม่ได้จัดทำข้อกำหนดเพื่อควบคุมความหนาแน่นของการใช้ประโยชน์ที่ดิน

๓. ยังไม่มีการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการใช้ประโยชน์ที่ดิน

๔. ปัญหาการจัดการขยะในชุมชน พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่และหน่วยงานในพื้นที่ ขาดความร่วมมือในการจัดการขยะที่ถูกวิธี พื้นที่เป็นเขตเศรษฐกิจขยะมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นทุกวันแต่ไม่มีสถานที่กำจัดขยะที่เป็นของตนเอง และระบบการจัดการขยะยังไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควร

๕. การรวมกลุ่มของประชาชนเกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพไม่มีความเข้มแข็ง ขาดการส่งเสริมและพัฒนา กลุ่มอาชีพต่างๆ ในพื้นที่ ประสบปัญหาขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในชุมชนให้ได้มาตรฐาน ไม่มีตลาดรองรับ จึงทำให้การขยายธุรกิจและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มต่างๆ ขาดประสิทธิภาพ ไม่มีความเข้มแข็ง

๖. ปัญหาด้านสุขภาพของประชาชนในเขต อบต. พบว่าประชาชนโดยส่วนใหญ่ ป่วยเป็นโรคเรื้อรัง เช่น โรคความดัน เบาหวาน โรคปอด ซึ่งสาเหตุเกิดจากพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวันไม่ว่าจะเป็น การกินอาหาร การทำงาน การพักผ่อน

๗. การรวมกลุ่มของผู้สูงอายุ สภาเด็กและเยาวชนในพื้นที่มีความเข้มแข็ง

๘. เยาวชนมีพฤติกรรมเสี่ยง มีการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยมากขึ้น มีร้านสะดวกซื้อ มีการเข้าถึงสื่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้ง่าย เช่น สื่ออินเตอร์เน็ตบนมือถือ

<u>โอกาส (Opportunities : O)</u>

๑. มีหน่วยงานราชการในพื้นที่ เช่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล โรงเรียน

๒. เป็นแหล่งชุมชนที่มีการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูง ประชาชนมีโอกาสในการพัฒนาอาชีพหรือเกิดอาชีพใหม่ๆ ขึ้น เช่น อาชีพบริการตัดผม เสริมสวย ร้านขายอาหาร

๓. รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทำให้ประชาชนในพื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองทองมีโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจและบริการต่างๆ ที่ใช้ความรู้และทุนทางวัฒนธรรมเพิ่มสูงขึ้น เช่น มีธุรกิจ ICT เกิดขึ้นหลายแห่ง ธุรกิจรองรับนักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นสถานที่พัก รีสอร์ท ร้านอาหาร ร้านขายของฝากสินค้า OTOP ธุรกิจงานบริการ เสริมสวย ตัดผม นวดแผนไทย เป็นต้น

๔. สถานการณ์ด้านการผลิตทางการเกษตรของจังหวัดเปลี่ยนไป ราคาพืชอาหาร และพืชพลังงานมีแนวโน้มสูงขึ้น เป็นแรงจูงใจให้ประชาชนที่ประกอบอาชีพทางการเกษตร หรือแม้แต่ข้าราชการยังทำเป็นอาชีพเสริม ทำให้ขยายการผลิตมากขึ้นโดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ข้าวโพด มะนาว

๕. กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงวัฒนธรรม เป็นหนึ่งในรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั่วโลก เพราะเป็นการช่วยรักษาธรรมชาติไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และยังรวมถึงการการศึกษาเชิงวัฒนธรรมในแต่ละพื้นที่ จากเหตุผลดังกล่าว จึงเป็นโอกาสที่ อบต.หนองทองจะพัฒนาธุรกิจด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยว

<u>อุปสรรค (Threats: T)</u>

๑. ความเสี่ยงจากภัยพิบัติธรรมชาติและความแปรปรวนของสภาพอากาศ เขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองทองมีปรากฏการณ์ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติเกิดขึ้นบ่อยครั้ง และเกิดขึ้นซ้ำซาก โดยเฉพาะ ปัญหาภัยแล้ง ปัญหาภัยหนาว และปัญหาอุทกภัย

๒. งบประมาณของท้องถิ่นที่ได้รับจัดสรรไม่เพียงพอและเหมาะสมต่อการแก้ไขปัญหาในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของท้องถิ่นประจำปี จากข้อจำกัดด้านงบประมาณที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองทองได้รับจัดสรรในแต่ละปีไม่เพียงพอในการสนับสนุนและขับเคลื่อนการดำเนินโครงการที่สำคัญๆ และเป็นโครงการขนาดใหญ่ได้ จึงทำให้การพัฒนาขาดความต่อเนื่อง ขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่

๓. ความไม่เสถียรภาพทางการเมือง ปัจจุบันมีความขัดแย้งทางการเมืองไม่สามารถจัดตั้งรัฐบาลได้ ทำให้การขับเคลื่อนนโยบายต่างๆ ไม่แน่นอน ส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจระดับประเทศ และกระทบต่อการจัดสรรงบประมาณสำหรับท้องถิ่น

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs (เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน)	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ด้าน	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบต.	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง	หมุดหมาย ๘	เป้าหมาย ๙ เป้าหมาย ๖	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิต ความมั่นคงทางสังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์การจัดวางผังเมืองและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและสังคม	ยุทธศาสตร์การจัดวางผังเมืองและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานอุตสาหกรรมฯ แผนงานการเกษตร	กองช่าง อบจ.	สป. คลัง
๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	หมุดหมาย ๒ หมุดหมาย ๑๒	เป้าหมาย ๓ เป้าหมาย ๔ เป้าหมาย ๑๖	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิต ความมั่นคงทางสังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม การดำเนินงานอื่น	ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	แผนงานการศึกษา แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ แผนงานสร้างความเข้มแข็งฯ แผนงานอุตสาหกรรมฯ	สำนักปลัด หน่วยงานที่รับเงินอุดหนุน	คลัง ช่าง
๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	หมุดหมาย ๑ หมุดหมาย ๗ หมุดหมาย ๑๐	เป้าหมาย ๒ เป้าหมาย ๑๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาห่วงโซ่คุณค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยและส่งเสริมการผลิตพืชพลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ	ยุทธศาสตร์การส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและพัฒนาเกษตรปลอดภัย	บริการชุมชนและสังคม บริหารทั่วไป	ยุทธศาสตร์การส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงและพัฒนาเกษตรปลอดภัย	แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด	คลัง ช่าง

๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	หมุดหมาย ๓ หมุดหมาย ๗ หมุดหมาย ๑๒	เป้าหมาย ๑ เป้าหมาย ๓ เป้าหมาย ๕ เป้าหมาย ๖	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิต ความมั่นคงทางสังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์การส่งเสริมสุขภาพอนามัยคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมที่เข้มแข็ง	บริการชุมชนและสังคม	ยุทธศาสตร์การส่งเสริมสุขภาพอนามัยคุณภาพชีวิตของประชาชนและสังคมที่เข้มแข็ง	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานสาธารณสุข แผนงานสังคมสงเคราะห์ แผนงานรักษาความสงบภายใน แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด	คลัง ช่าง
๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	หมุดหมาย ๑๑	เป้าหมาย ๑๓ เป้าหมาย ๑๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิต ความมั่นคงทางสังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์การส่งเสริมพลังงานทดแทนจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	การเศรษฐกิจ	ยุทธศาสตร์การส่งเสริมพลังงานทดแทนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	แผนงานการเกษตร แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด	คลัง ช่าง
๖	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน	หมุดหมาย ๒	เป้าหมาย ๘ เป้าหมาย ๑๗	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ บริหารจัดการการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน	ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยว	บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม	ยุทธศาสตร์การยกระดับคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว และส่งเสริมการท่องเที่ยว	แผนงานบริหารทั่วไป แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	คลัง ช่าง
๗	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	หมุดหมาย ๑๒ หมุดหมาย ๑๓	เป้าหมาย ๑๑ เป้าหมาย ๑๖	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิต ความมั่นคงทางสังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล	ด้านบริหารทั่วไป การดำเนินงานอื่น	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล	แผนงานบริหารงานทั่วไป แผนงานรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด	คลัง ช่าง